

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruivi.” (Romani 12, 12)

Anul V • Nr. 4 (122) • 10 martie 2024

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Să avem gândul la Judecată

Sfântul Ioan Maximovici

” Să ne zugrăvim în minte priveliștea Înfricoșatei Judecăți și s-o purtăm cu noi neîncetat. În viața de zi cu zi vedem cerul deasupra noastră cu soarele și ceilalți luminători cerești, și celelalte făpturi împrejurul nostru. La fel, să ne punem rânduială și în duh. Pe cer să îl vedem pe Dumnezeu Judecătorul cu nenumărații îngeri, iar împrejurul nostru pe toți fiii oamenilor, de la începutul lumii și până la sfârșitul ei, stând înaintea Lui cu frică și cutremur. Tot acolo sunt râurile de foc și cărțile conștiințelor deschise. Judecata e pregătită! Cu acest gând să umplem mintea noastră și să nu ne îndepărtăm luarea-aminte de la el. ”

Sfânta Liturghie pe înțelesul nostru

Rugăciunea, rostire a Împărăției (1)

Sursa: „Cartea deschisă a împărăției”,
Mitropolitul Bartolomeu Anania

Liturghia este un cuvânt grecesc care înseamnă serviciu public sau, altfel spus, slujbă obștească. E bine să vă amintesc că rugăciunea, potrivit împrejurării în care se face, este de două feluri: individuală (sau particulară) și publică (sau obștească). Mântuitorul Hristos le-a practicat și recomandat pe amândouă; și, chiar dacă uneori a pus un accent deosebit pe cea particulară, a făcut-o spre a critica obiceiul fariseilor care, în fățarnicia lor, își făceau rugăciunile în văzul tuturor, de ochii lumii, prin piețe publice și locuri aglomerate, spre a-și ascunde vidul lăuntric, adică faptul că acasă nu se rugau deloc. E motivul pentru care Domnul îndeamnă ca, spre deosebire de aceștia, adevăratul credincios să-și facă rugăciunile în intimitatea sufletului său, în fața lui Dumnezeu, singurul care-l vede și-l ascultă. El însuși, Domnul, obișnuia să se retragă în câte un loc singuratic și să Se roage în taină ori de câte ori simțea nevoia unei mai strânse comunicări cu Părintele Său.

Pe de altă parte, însă, El Se ruga împreună cu ucenicii Săi, așa cum a făcut-o și după Cina cea de Taină, când au cântat laolaltă din psalmii lui David. Să reținem și faptul că însăși rugăciunea domnească, „Tatăl nostru”, pe care El ne-a propus-o ca model, este construită la plural, ceea ce înseamnă că și atunci când omul se roagă în particular, el o face nu numai pentru sine, ci și pentru cei dragi ai lui, pentru cei apropiați și, în ultimă instanță, pentru întreaga comunitate căreia îi aparține; el se roagă în taină cu sentimentul rugăciunii obștești. »

Cnămpeie din lumina sărbătorii

Judecata conștiinței și judecata lui Dumnezeu

Sfântul Ierarh Luca, Arhiepiscopul Crimeei

Pentru tot păcatul și pentru tot răul săvârșit de noi vom da răspuns, și-l dăm încă din viața asta pământească, suferind încă de aici, de pe pământ, pentru păcatele și răutatea noastră – fiindcă iată ce spune Cuviosul Marcu Ascetul: „Pentru fiecare fapta, bună sau rea, răsplătă pe măsură urmează în chip firesc, iar nu printr-o menire deosebită”.

La judecata particulară nu ne va judeca și pedepsi Domnul cât ne vom judeca și pedepsi noi înșine; conștiința noastră ne va judeca și pedepsi prin suferințe pentru păcatele vieții noastre pământești. Puterea vrăjmașă, demonică, va începe să adâncească aceste învinuiri, amintind pe rând păcatele vieții care s-a scurs. Îngerul păzitor se împotrivesc acestei puteri, apărându-l pe răposat.

La Judecată ultima, a cărei hotărâre nimic nu o va mai putea schimba, ne vom înfățișa cu toții înaintea Domnului nostru Iisus Hristos. Acum, pe pământ, păcătuim în primul rând împotriva Lui: poruncile Lui le călcăm, dragostea Lui față de noi o dispreguim, pe „frații” Lui „mai mici” îi străntorăm și îi necăjim. Și atunci cine să ne judece, dacă nu El, Care ne-a dat totul și nu primește de la noi nimic, afară de păcate?

Rugăciunea, rostire a Împărăției (1)

Sursa: „Cartea deschisă a împărăției”,
Mitropolitul Bartolomeu Anania

„Înțelegi tu oare ce citești?
Cum aş putea-o, dacă nu mă va călăuzi cineva?”
(Faptele Apostolilor 8, 30-31)

Rugăciunea în comun s-a dezvoltat după pogorârea Duhului Sfânt, adică imediat după ce a luat ființă Biserica lui Hristos prin botezul primilor trei mii de oameni. Însuși cuvântul *Biserică* (în grecește: *eklesia*) înseamnă, adunare”, adică totalitatea celor ce au primit același botez, mărturisesc aceeași credință și practică același cult. Or, în centrul cultului creștin din vremea sfinților apostoli era reiterarea Cinei celei de Taină, numită *Frângerea Pâinii*, adică Euharistia, urmată de împărțirea tuturor. Această slujbă era sămburele a ceea ce mai târziu se va numi Liturghie.

Iată ce ni se spune în Faptele Apostolilor despre primii creștini care alcătuiau Biserica lui Hristos: *Și stăruiau în învățatura apostolilor și în părtășie* (adică folosirea în comun a bunurilor materiale), în frângerea pâinii și în rugăciuni (Fapte 2, 42).

Rugăciunea era liantul fluid al comu-

nicării și comuniunii creștine din epoca apostolică. Tot ea era și instrumentul prin care creștinii se ajutau reciproc. La vremea când Petru se afla în închisoare, Biserica făcea neconținut rugăciune la Dumnezeu pentru el (Fapte 12, 5). La o altă vreme, după ce Petru și Ioan fuseseră eliberați din temniță, obștea creștinilor se ruga pentru întărirea lor în propovăduirea Evangheliei (Fapte 4, 24). Mai mult, Apostolul Pavel vedea în rugăciune arma duhovnicească împotriva oricărui fel de rău sau necaz.

În acest sens le scria el creștinilor din Roma: „Împreună cu mine să vă luptați în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine” (Romani 15, 30), așa cum, de altfel, făcea și el pentru fiii săi duhovnicești: *Întotdeauna în rugăciunile mele mă rog pentru voi toți cu bucurie* (Filipeni 1, 4). Rugăciunea nu era doar o intervenție circumstanțială, stărnită din când în când de anumite

împrejurări, ci o îndeletnicire perpetuă a comunității și a fiecărui ins: *Fii răbdători întru necaz, stăruitori în rugăciune* (Romani 12, 12; Coloseni 4,2). Iar îndemnul aceluiași Pavel: *Rugați-vă neîncetat* (1Tesaloniceni 5, 17) avea să devină temeiul mișcării isihaste de mai târziu, care a primenit viața duhovnicească a întregului Răsărit creștin.

E bine să rețineți încă de la început că Liturghia nu este singura slujbă obștească din cultul ortodox, dar că ea are un caracter cu totul special. Vă spun aceasta având în vedere că-n zilele noastre sunt creștini care preferă să frecventeze Maslul sau Acatistul, dar neglijează Liturghia.

Or, se poate spune că Liturghia se situează printre cele șapte Taine ale Bisericii, deoarece în centrul ei se afla Euharistia, adică Taina prin care pâinea și vinul se prefac în Trupul și Sângele Domnului, o realitate cu care noi ne împărtășim și care este esența trăirii noastre creștine. Biserica lui Hristos e de neconceput fără Dumnezeiasca Liturghie, Dumnezeiasca Liturghie e de neconceput fără Taina Euharistiei, iar Taina Euharistiei e de neconceput fără finalitatea mântuirii noastre.

Liturghia e cartea deschisă a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Ascultând cu luare-aminte cele ce urmează, veți putea face mai ușor legătura între alcătuirea Liturghiei și rolul ei mântuitor. (*Va urma*)

Perioada Triodului - uncuș spre Înviere

Săptămâna albă sau „postul lui Adam”

Claudiu Balan | ortodoxiatinerilor.ro

Această săptămână înainte de Postul Mare mai este numită și săptămâna albă, în care avem dezlegare la lapte, brânză, ouă și pește.

Este o înțelepciune teribilă a Sfinților Părinți în legătură cu această săptămână albă în care nu se mănâncă deloc carne, în rest este dezlegare la toate mâncărurile.

Sfântul Grigorie Palama numește această săptămână „postul lui Adam”. Lui Adam nu i s-a spus de Dumnezeu: „Din toți copacii să nu mănânci și din unul singur să mănânci” ci invers „din toți copacii să mănânci și doar din unul singur să nu mănânci”. Dar Adam pentru că n-a păzit o singură poruncă a căzut în păcat.

La fel ca și lui Adam și nouă ni se spune în această săptămână: să nu mâncăm carne, în rest putem mânca de toate.

Cine nu poate posti această săptămână albă, atunci îi va fi greu să postească tot postul. Cine nu poate ține această mică poruncă, cum oare le va ține pe toate celelalte?

E un exercițiu introductiv la Postul Mare, foarte important, la care mulți picăm, pentru că îl considerăm o găselniță. Este un examen de ascultare. Un examen care ne introduce încet încet la ce se va întâmpla cu noi și sufletul nostru în Postul Mare.

Ne învață Sfinții Părinți

Nu îngădui soarelui să fie mai nobil decât tine!

Sfântul Nicolae Velimirovici

Caută mai presus de toate să te cureți pe sine de rea-voirea față de oameni. Strânge lemnul uscat de corn al sufletului tău și întotdeauna vei putea stoarce o pricină bună pentru a ierta vrăjmașilor tăi, pentru a-i îmbrățișa și pe ei – ceea ce înseamnă, la urma urmelor, să-i biruiești cu bună-voirea ta.

Nu îngădui soarelui să fie mai nobil decât tine, luminând și peste cei buni și peste cei răi, iar tu să nu strălucești cu bună-voire și către prieteni și către neprieteni. Nu îngădui apei să fie mai folositoare decât tine, și celor buni și celor răi, ci bucură-te când oamenii au nevoie de tine, ca să le fii de folos. La apa tulbure nu vine nici boul, nici spălătoreasa. Oare îi spune apa boului: „Ție îți îngădui să mă bei,” iar măgarului: „Ție nu-ți îngădui?” Oare nu se dă la fel și unuia și altuia, oare nu la fel strălucește și oglindește înaintea botului și-a unuia și-a altuia? Nu îngădui pământului să fie mai răbdător decât tine, și când este arat pentru grâu și când este bătătorit pentru drum. Fii răbdător ca pământul, deoarece ești hărăzit unei cinste mai înalte decât tot pământul. Nu îngădui cerului înstelat să lumineze cu o strălucire mai puternică decât strălucirea sufletului tău – deoarece în tine este Cel ce a făurit cerul înstelat și Cel ce îl poate preschimba în nimic. Ah, fratele meu, tu ești fiu, iar cerul înstelat este lucru!